

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 8P/312/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214210965
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kralovičová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2016:1214210965.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudkyňou JUDr. Andreou Kralovičovou, vo veci starostlivosti o maloletého J. F., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, bytom ako starí rodičia, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Malacky, Záhorácka ul. č. 2942/60A, dieťa rodičov B. F., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, trvale bytom L., L. ul. č. X, t. č. na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníčkou Martinou Murčekovou, pracovníčkou Okresného súdu Pezinok a J. F., nar. XX.XX.XXXX., št. prísl. SR, trvale bytom F.. XXX, o návrhu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny so sídlom Bratislava, Vazovova ul. č. 7/A na zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti a ďalšie zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti a o návrhu starých rodičov G. F., nar. XX.XX.XXXX a G. F., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom F.. XXX na dočasné zverenie maloletého dieťaťa do starostlivosti fyzickej osoby, za účasti E. F., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, bytom Y. V., V. J.. XX, takto

rozhodol:

Súd zveruje maloletého J. F., nar. XX.XX.XXXX., do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov G. F., nar. XX.XX.XXXX a G. F., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom F.. XXX s účinnosťou od 12.02.2014.

Starí rodičia G. F. a G. F. sú povinní sústavne a dôsledne sa starať o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého, zastupovať ho a spravovať jeho majetok v bežných veciach.

Matka je povinná prispievať na výživu maloletého J. výživným vo výške 50 Eur mesačne počnúc 12.02.2014, ktoré výživné je povinná zasielať k rukám starých rodičov, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Zročné výživné za obdobie od 12.02.2014 do 23.06.2016 vo výške 1430,40 Eur je matka povinná uhradiť k rukám starých rodičov do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Otec je povinný prispievať na výživu maloletého J. za obdobie od 12.02.2014 do 31.12.2014 výživným vo výške 50 Eur mesačne, za obdobie od 01.01.2015 do 31.01.2016 výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa podľa osobitného zákona v danom čase mesačne a počnúc 01.02.2016 výživným vo výške 50 Eur mesačne, ktoré výživné je povinný zasielať k rukám starých rodičov, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Zročné výživné za obdobie od 12.02.2014 do 23.06.2016 vo výške 1133,09 Eur je otec povinný uhradiť k rukám starých rodičov do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Bratislava II v Bratislave č. 28P 155/2004 - 60 zo dňa 16.11.2006 v časti výroku o zverení maloletého J. a výživnom pre maloletého J..

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 12. 02. 2014 žiadal navrhovateľ - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava o zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti Jozefa Kollára nad maloletým a zverenie maloletého J. do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov. Svoj návrh odôvodnil skutočnosťou, že Jozef Kollár, ktorý je starým otcom maloletého z matkinej strany a maloletý mu bol zverený do náhradnej osobnej starostlivosti, porušil svoje povinnosti a zanedbal starostlivosť o maloletého. Navrhovateľ uviedol, že na základe informácie o vypovedaní zmluvy o nájme bytu E. F. Miestnym úradom mestskej časti L. - K. zo dňa 15.01.2014 zisťoval rodinné pomery na strane starých rodičov maloletého zo strany otca. Vykonaním šetrením bolo zistené, že maloletý sa nachádza v starostlivosti starých rodičov G. F. a G. F., pričom starostlivosť o maloletého a prostredie, v ktorom sa nachádza je vhodné pre jeho priaznivý fyzický a psychosociálny vývin.

Okresný súd Malacky dňa 31.03.2014 postúpil vec Okresnému súdu Bratislava II ako súdu miestne príslušnému s poukazom na ustanovenie § 105 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko vo veci starostlivosti o maloleté dieťa naposledy rozhodoval Okresný súd Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 28P/155/2004.

Okresný súd Bratislava II uznesením č. k. 49P/84/2014 - 15 zo dňa 27.05.2014 preniesol s poukazom na ustanovenia § 88 ods.1 písm. c) a § 177 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku miestnu príslušnosť na Okresný súd Malacky.

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 22.04.2016 bol tunajšiemu súdu doručený návrh starých rodičov maloletého dieťaťa, ktorým sa domáhali dočasného zverenia maloletého do ich osobnej starostlivosti. Svoj návrh odôvodnili skutočnosťou, že maloletý je v ich starostlivosti od 15.12.2011, kedy ho k nim priviezol E. F., a to údajne na jeden týždeň, avšak po maloletého si už neprišiel. Starí rodičia mali z dôvodu, že maloletý nebol zverený do ich starostlivosti žiadnym rozhodnutím, problémy s vybavovaním dokladov, nemohli ani podať žiadosť o poskytnutie náhradného výživného z dôvodu, že matka neprispieva na výživu maloletého. Konanie sa viedlo pod sp. zn. 8P/118/2016.

Uznesením č. k. 8P/312/2014 - 73 zo dňa 09.06.2016 súd spojil konanie o návrhu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava na zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti a ďalšie zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti vedené na tunajšom súde pod číslom konania 8P/312/2014 a konanie o návrhu starých rodičov na dočasné zverenie maloletého dieťaťa do starostlivosti fyzickej osoby vedené na tunajšom súde pod číslom konania 8P/118/2016 na spoločné konanie, s tým, že vec bude ďalej vedená na tunajšom súde pod číslom konania 8P/312/2014.

Starí rodičia maloletého na pojednávaní nariadenom na deň 23.06.2016 uviedli, že sa pripájajú k návrhu navrhovateľa - Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava a súčasne navrhli, aby súd určil matke a otcovi maloletého výživné aspoň 50 Eur mesačne, a to od podania návrhu Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava.

Otec maloletého s návrhmi Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava a starých rodičov súhlasil.

Zástupca kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa so zverením maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov ako aj s výškou výživného navrhnutou starými rodičmi súhlasil.

Na pojednávanie vo veci nariadené na deň 23.06.2016 sa matka maloletého dieťaťa ani opatrovníčka matky nedostavili, pričom opatrovníčka matky svoju neúčast' ospravedlnila písomným podaním doručeným súdu dňa 25.05.2016 a súčasne žiadala, aby súd konal a rozhodol na základe vykonaných dôkazov v jej neprítomnosti.

Na predmetné pojednávanie sa nedostavil ani navrhovateľ- Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, ktorý bol o termíne pojednávania upovedomený dňa 16.05.2016 a starý otec E. F., ktorý bol o termíne pojednávania upovedomený dňa 30.05.2016, pričom svoju neúčast' neospravedlnili.

Preto súd s poukazom na ustanovenie § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku konal a rozhodol v ich neprítomnosti za súčasného rešpektovania ústavne garantovaných práv ostatných účastníkov konania (článok 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky).

Súd vo veci vykonal dokazovanie vypočutím prítomných účastníkov, oboznámil sa so správou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky, oznámením Ústavu na výkon trestu odňatia slobody B., potvrdením o poberaní dávky v hmotnej núdzi matkou, potvrdením o vedení matky v evidencii uchádzačov o zamestnanie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, výpisom z registra trestov starej matky, potvrdením o zdravotnej spôsobilosti maloletého, potvrdením o zdravotnom stave starej matky, potvrdením o návšteve školy maloletého, spisom Okresného súdu Bratislava II 28P/155/2004, ako aj obsahom ostatnej spisovej dokumentácie a zistil, že rodičia maloletého dieťaťa nie sú manželia, nežijú v spoločnej domácnosti.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. k. 28P/155/2004 - 60 zo dňa 16.11.2006 bol maloletý J. zverený do náhradnej osobnej starostlivosti starého otca E. F. a rodičom maloletého bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého, a to matke aj otcovi v sume 1000 Sk mesačne; rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.01.2007.

V tom čase rodičia nežili v spoločnej domácnosti.

Matka bola v tom čase gravidná, bola liečená v centre pre drogovú závislosť, nepoberala žiadne sociálne dávky.

Otec bol drogovú závislý, jeho príjem sa nepodarilo zistiť, o maloletého neprejavoval záujem.

Starý otec E. F. bol dôchodcom, zabezpečoval starostlivosť o maloletého J. a staral sa tiež o ďalšie maloleté dieťa.

Maloletý bol v tom čase zdravý, prospieval.

V súčasnosti sa matka maloletého zdržuje na neznámom mieste, je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi vo výške 61,60 Eur mesačne, v evidencii uchádzačov o zamestnanie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava bola naposledy vedená od 13.09.2013 do 09.11.2014.

Matka sa o maloletého nezaujíma, nekontaktuje ho osobne ani telefonicky, na jeho výživu neprispieva. Otec maloletého žije u svojich rodičov, je poberateľom dávky v hmotnej núdzi vo výške 61 Eur mesačne, je nezamestnaný, evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky a na verejnoprospešných prácach v obci, prácu si hľadá v zahraničí, nakoľko má zápis v registri trestov. Rozsudkom Okresného súdu Malacky č. k. OT/4/2015 bol otec maloletého odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, začiatok výkonu trestu mal dňa 18.01.2015, prepustený bol dňa 18.01.2016. Počas výkonu trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody B. bol od 10.02.2015 do 18.01.2016 s prerušeniami pracovne zaradený, pričom dosahoval mesačný príjem vo výške 316,94 Eur, zrážky z pracovnej odmeny na výživné však otcovi neboli vykonávané, nakoľko ústavu neboli doručená žiadosti od oprávnených osôb. Otec má vyživovaciu povinnosť k svojim ďalším dvom maloletým deťom Z. F., nar. XXXX a V. F., nar. XXXX.

Otec pomáha starým rodičom so starostlivosťou o maloletého, trávi s ním čas, majú spoločný koníček - modelovanie lietadiel.

Starý otec E. F. sa o maloletého osobne nestará odo dňa 15.12.2011, kedy ho priviezol starým rodičom G. F. a G. F. dajne na jeden týždeň, avšak po maloletého sa už nevrátil.

Maloletý J. je u svojich starých rodičov zo strany otca, je žiakom 5. ročníka Základnej školy B. XX, H., má vynikajúci prospech s minimom vymeškaných hodín, je zdravý. Maloletý má v dome starých rodičov samostatnú izbu, v ktorej má dostatok priestoru na hry a prípravu na vyučovanie.

Navrhovatelia G. F. a G. F. sú starými rodičmi maloletého, ich syn je otcom maloletého dieťaťa. Žijú spoločne s maloletým a otcom maloletého v 5-izbovom rodinnom dome, ktorý je vo vlastníctve starých rodičov. Domácnosť je na požadovanej hygienickej úrovni.

Stará matka je poberateľkou starobného dôchodku vo výške 330 Eur a príspevkov na maloletého vrátane prídavkov v celkovej výške 100 Eur mesačne, je zdravá a zo psychosomatického hľadiska spôsobilá vykonávať starostlivosť a opateru o maloletého, záznam v registri trestov nemá.

Starý otec je poberateľom starobného dôchodku vo výške 450 Eur, na svoj vek je zdravý, starostlivosť o maloletého zvláda.

Starý rodičia dlhodobo zabezpečujú všetku starostlivosť o maloletého.

Podľa § 44 ods. 1 Zákona o rodine, náhradnou starostlivosťou je viacero osobitne usporiadaných, na seba nadväzujúcich a vzájomne sa podmieňujúcich dočasných opatrení, ktoré nahrádzajú osobnú

starostlivosť rodičov o maloleté dieťa v prípadoch, ak ju rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť.

Podľa § 44 ods. 2 Zákona o rodine, náhradná starostlivosť, na ktorej základe vznikajú vzťahy medzi maloletým dieťaťom a inou osobou, môže vzniknúť len rozhodnutím súdu a jej obsah tvoria práva a povinnosti vymedzené zákonom alebo súdnym rozhodnutím.

Podľa § 44 ods. 3 Zákona o rodine, náhradnou starostlivosťou je

- a) zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti inej fyzickej osoby než rodiča (ďalej len „náhradná osobná starostlivosť“),
- b) pestúnska starostlivosť a
- c) ústavná starostlivosť.

Podľa § 44 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o tom, ktorý zo spôsobov náhradnej starostlivosti zvolí, vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.

Podľa § 45 ods. 1 Zákona o rodine, ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa. Osobe, ktorá nezabezpečuje osobnú starostlivosť o svoje maloleté dieťa z dôvodu, že jej bolo zo starostlivosti odňaté rozhodnutím súdu, nemožno v čase trvania odňatia dieťaťa zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti na čas trvania odňatia dieťaťa.

Podľa § 45 ods. 2 Zákona o rodine, pri zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti uprednostní súd predovšetkým príbuzného maloletého dieťaťa, ak spĺňa ustanovené predpoklady. Ak sa má maloleté dieťa zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti prarodiča, súrodenca maloletého dieťaťa alebo súrodenca rodiča maloletého dieťaťa, splnenie podmienky trvalého pobytu na území Slovenskej republiky sa nevyžaduje za predpokladu, že prarodič, súrodenec maloletého dieťaťa alebo súrodenec rodiča maloletého dieťaťa má evidovaný trvalý pobyt alebo iný obdobný pobyt na území členského štátu Európskej únie.

Podľa § 45 ods. 3 Zákona o rodine, v rozhodnutí súd vymedzí osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, jej rozsah práv a povinností k maloletému dieťaťu.

Podľa § 45 ods. 4 Zákona o rodine, osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia; osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti vykonávanej na území Slovenskej republiky, je povinná najmenej 30 dní pred dočasným premiestnením maloletého dieťaťa oznámiť súdu dočasné premiestnenie maloletého dieťaťa do cudziny na dobu dlhšiu ako tri mesiace spolu s údajom o mieste, účele a dĺžke pobytu v cudzine a o iných významných skutočnostiach súvisiacich s dočasným premiestnením. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach. Ak táto osoba predpokladá, že rozhodnutie zákonného zástupcu maloletého dieťaťa v podstatných veciach nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, môže sa domáhať, aby tento súlad pri konkrétnom rozhodnutí zákonného zástupcu preskúmal súd.

Podľa § 45 ods. 6 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa vykonávajú práva a povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností len v rozsahu, v akom nepatria osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Rodičia majú právo stýkať sa s maloletým dieťaťom, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Ak sa s osobou, ktorej bolo maloleté dieťa takto zverené, nedohodnú o výkone tohto práva, rozhodne na návrh niektorého z rodičov alebo tejto osoby súd.

Podľa § 45 ods. 7 Zákona o rodine, vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletému dieťaťu rozhodnutím súdu podľa odseku 1 nezaniká.

Podľa § 45 ods. 8 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby výživné poukazovali počas trvania náhradnej osobnej starostlivosti, najdlhšie však do dovŕšenia plnoletosti dieťaťa, úradu práce, sociálnych vecí a rodiny; po dovŕšení plnoletosti dieťaťa sú rodičia povinní poukazovať výživné dieťaťu. Ak je osobou, ktorej je maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, prarodič, súrodenec maloletého dieťaťa alebo súrodenec rodiča maloletého dieťaťa podľa § 45 ods. 2 druhej vety, súd rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné uloží povinnosť, aby výživné poukazovali osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti.

Podľa § 47 ods. 1 Zákona o rodine, náhradná osobná starostlivosť zaniká

- a) dosiahnutím plnoletosti dieťaťa,
- b) smrťou maloletého dieťaťa,
- c) smrťou osoby, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti,
- d) právoplatným rozhodnutím súdu o zániku dôvodu, pre ktorý bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti,
- e) právoplatným rozhodnutím súdu o zrušení náhradnej osobnej starostlivosti,
- f) rozvodom manželov, ktorým bolo maloleté dieťa zverené do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti podľa § 46.

Podľa § 47 ods. 2 Zákona o rodine, súd zruší náhradnú osobnú starostlivosť len z vážnych dôvodov, najmä ak osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, zanedbáva maloleté dieťa alebo porušuje svoje povinnosti; urobí tak vždy, ak o to táto osoba požiada.

Podľa § 47 ods. 5 Zákona o rodine, ak zanikne náhradná osobná starostlivosť z dôvodov uvedených v odseku 1 písm. c) alebo e) a rodičia naďalej nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa, súd rozhodne o ďalšej náhradnej osobnej starostlivosti o maloleté dieťa.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 81 ods. 1 Zákona o rodine, ak súd rozhodne o umiestnení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, pestúnskej starostlivosti, o nariadení ústavnej starostlivosti alebo o uložení ochrannej výchovy, upraví aj rozsah vyživovacej povinnosti rodičov alebo iných osôb povinných poskytovať maloletému dieťaťu výživné.

Podľa § 154 ods. 1 O. s. p., pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 163 ods. 1 O. s. p., rozsudok odsudzujúci na plnenie v budúcnosti zročných dávok alebo na plnenie v splátkach možno na návrh zmeniť, ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov.

Podľa § 163 ods. 2 O. s. p. rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

Z ustálenej judikatúry vyplýva, že zverenie maloletého dieťaťa do výchovy iného občana než rodiča (§ 45 ods. 1 Zákona o rodine) je výnimkou zo zásady, že výchova maloletého dieťaťa je predovšetkým úlohou rodičov; musí byť vždy opreté o starostlivé a spoľahlivé objasnenie tých okolností, ktoré svedčia pre záver, že žiadny z rodičov nie je schopný náležitým spôsobom zaistiť riadnu výchovu dieťaťa (II. ÚS 157/01 /ÚS ČR/). Pri smrti jedného z rodičov je nositeľom rodičovskej zodpovednosti druhý rodič, ktorý potom práva a povinnosti z nej vyplývajúce vykonáva v plnom rozsahu sám, pričom je fakticky obmedzený iba v rozsahu, v ktorom tieto práva patria inej osobe, napríklad tej, ktorej bolo dieťa zverené do výchovy podľa § 45 zákona o rodine.

Súd po vykonanom dokazovaní zhodnotil všetky rozhodujúce skutočnosti a má za to, že zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov je v jeho záujme. Súd pri rozhodovaní prihliadal na existenciu objektívnej potreby úpravy práv týkajúcich sa osobnej starostlivosti o maloleté dieťa. Súd má vykonaným dokazovaním za preukázané, že rodičia a ani starý otec Jozef Kollár, ktorému bol maloletý naposledy zverený do náhradnej osobnej starostlivosti, nezabezpečujú osobnú starostlivosť o maloleté dieťa, matka žije na neznámom mieste, na výživu maloletého neprispieva. Otec sa o maloletého zaujíma a trávi s ním čas v domácnosti starých rodičov, v ktorej tiež žije, nie je však sám schopný zabezpečiť komplexnú starostlivosť o maloletého.

Pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľa a zmene náhradnej osobnej starostlivosti súd prihliadol najmä na skutočnosť, že starý otec maloletého Jozef Kollár závažne porušil svoju povinnosť vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa tým, že maloletého odovzdal starým rodičom G. F. a G. F. a späť si ho už neprevzal. Súd tiež zohľadnil osobné pomery starých rodičov, ich zdravotný stav, rodinné väzby k maloletému Petrovi a ich komplexný postoj k zabezpečovaniu starostlivosti o maloletého. Starí rodičia sa riadne, v súlade so záujmami maloletého starajú o jeho potreby, zabezpečujú jeho starostlivosť, sú zdraví a spôsobilí naďalej vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa, žijú usporiadaným spôsobom života a ich rodinné a sociálne prostredie je vhodné na výchovu maloletého. Preto súd rozhodol o zverení maloletého dieťaťa do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov, s poukazom na citované ustanovenia zákona, ktoré upravujú režim práv a povinností rodičov a starých rodičov k maloletým deťom.

Nakoľko zverením maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti nezaniká vyživovacia povinnosť rodičov k dieťaťu, súd určil rodičom povinnosť prispievať na výživu maloletého. Matku zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou 50 Eur mesačne od 12.02.2014 (odo dňa podania návrhu Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny). Otcovi súd stanovil vyživovaciu povinnosť za obdobie od 12.02.2014 do 31.12.2014 vo výške 50 Eur mesačne, za obdobie od 01.01.2015 (prvý deň mesiaca, v ktorom otec nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody) do 31.01.2016 (posledný deň mesiaca, v ktorom bol otec prepustený z výkonu trestu odňatia slobody) vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona v danom čase mesačne a od 01.02.2016 vo výške 50 Eur mesačne. Súd prihliadol na situáciu oboch rodičov, na skutočnosť, že ani jeden z nich nie je zamestnaný ako aj na skutočnosť, že otec bol v období od 18.01.2015 do 18.01.2016 vo výkone trestu odňatia slobody. Súd pri určení vyživovacej povinnosti prihliadal na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, schopnosti a majetkové pomery jeho rodičov, ako aj osobné a zárobkové pomery starých rodičov.

Vzhľadom k takto určenému výživnému a dobe určenia výživného súd stanovil aj výšku zročného výživného pre maloletého J., a to zročné výživné matky vo výške 1430,40 Eur - (12.02.2014 - 28.02.2014 + 27 mesiacov + 01.06.2016 - 31.06.2016) x 50 Eur a zročné výživné otca vo výške 1133,09 Eur - (12.02.2014 - 28.02.2014 + 10 mesiacov) x 50 Eur + 13 mesiacov x 90,42 Eur + (5 mesiacov + 01.06.2016 - 31.06.2016) x 50 Eur.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie, a to do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom tunajšieho súdu, písomne vo dvoch

vyhotoveniach, s náležitosťami podľa § 205 ods. 1 O.s.p..

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáhať.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 162 ods. 1 O. s. p., pri rozsudkoch predbežne vykonateľných plynie lehota na plnenie od ich doručenia.

Podľa § 162 ods. 2 O. s. p., predbežne vykonateľné rozsudky sú rozsudky odsudzujúce na plnenie výživného alebo pracovnej odmeny za posledné tri mesiace pred vyhlásením rozsudku.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona /zákon č. 233/95 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení/.